seal olla Brigitta-kloostrete juures mõnda leitud, mis kui weike laste luud wäljanäitas. Järelkuulamised aga, mis Kardinal St. Petri al Winkuula läbi tehtud saiwad, ei ole kaebtusi põhjustada suutnud.

Aastal 1407 palusiwad Tallinna kaupmehed Henrik Swalbart, ehk Schwalberg, Henrik Hukser ja Gerlak Kruse kümne teisega luba, oma kuluga üht Brigitta-kloostred ehitada, oma warandust sellele kinkida ja ka ise selle kloostre sisse astuda, mida nemad Mariendal Tallinna juures nimetasiwad. Paapsti poolest sai luba keelmata antud, nimetud aastal alustati Henrik Swalbart juhatamise all ehitust, mida aastal 1436 lõpetati. Paapsti wiimane kinnitus ei olnud küll weel tulnud, aga kloster sai selsamal aastal Piiskop Henrik von Üksküla läbi õnnistud ja juba wiis aastad enne seda oliwad 16 õde ja 6 wenda nonnedeks ja munkadeks õnnistatud. Peale püha Brigitta oli ka püha neidsit Maria selle uue kloostre kaitsejaks seatud ja mõlemad on siis ka kloostre pitsari peal näha, mis weel alles on. — Pea pärast kloostre asutust leidis Tallinna Raekohus, et se liiga linna ligidal oleks. Waenlased wõiksiwad ennast seal kergest kui rändajad koguda; rikkamad kodanikud astuksiwad sagedast lõige oma waraga selle kloostre sisse, linna ja Rae wastaseb



leiaksiwad seal kaitsemist; sagedast oleks seal linnast ja maalt kokkutulnud rahwa wahel riidu ja kiskumist j. n. e. Linn saatis selleks saadikuid ja palweid Saksa-rittrete Ordensmeistre juure aga sel ajal oli waimulikudel feltskondadel suur wõimus ja asi jäi kuida oli, ka ei ole kuuldud, et kloster ennast maa ehk linna waenlastega ühendanud oleks.

Tallinna Brigitta-kloostrel oliwad kauuis laiad maad Eestimaal ja kõigele küladele, mõisadele ja weskidele kinnitas Heermeister Wolter von Plettenberg wabadust sõa-teenistusest ja maksudest, et wagad wennad ja õed kergemini Jumalad teenida wõiksiwad. Asutajate tahtmine oli wistist hea, kuida seda asja sel ajal mõisteti, ja esimesed õed ja wennad wõisiwad ka wagal meelel Jumalad teenida, nii heast kui nemad seda mõistsiwad. Pea aga hakkasiwad elukombed kloostretes üleültse raisku minema, pealegi kloostretes, kus õed ja wennad ühe katuse all elasiwad, ja ka meie Brigitta-kloostre üle kirjutab meie aealou ülespanija Balthasar Russow:

„Koguni wõimatik ei ole, kõiki seda hirmust roojust ülespanna, mis Jaanitulede juures nendel kolmel ööl, mis Jaani-, Peter-Pauli- ja Maariamäekäigu ees käiwad, linnades, alewitudes, mõisades ja külades sünnib. Mitte ühes ei ole asi teistwiisi, kusagil ei ole mund midagi nähtud, kui